ΑΡΙΘΜΟΣ 2124 /2013

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΜΗΜΑ Η΄

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από το Δικαστή Κυριάκο Μπαμπαλίδη Εφέτη, που ορίστηκε νόμιμα, και τη Γραμματέα Βικτωρία Χορτατσιάνη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 22 Μαρτίου 2013, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ - ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ:

, κατοίκου οδός ο οποίος παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου Γρηγορίου Τρικούκη (Α.Μ. 4072 ΔΣΘ).

ΤΩΝ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ: ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ - ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΙΝΟΥΣΑΣ ΤΗ ΔΙΚΗ - ΠΡΟΣΕΠΙΚΑΛΕΣΑΣΑΣ ΣΕ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ - ΠΑΡΕΜΠΙΠΤΟΝΤΩΣ ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: Ανώνυμης Εταιρίας με την επωνυμία «», που εδρεύει στην (οδός) όπως εκπροσωπείται νόμιμα η οποία παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου Ιωάννη Αντωνιάδη (Α.Μ. 3182 ΔΣΘ), με δήλωση και

ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΟΝ Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΔΙΚΗΣ - ΠΡΟΣΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΟΥ ΣΕ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ - ΠΑΡΕΜΠΙΠΤΟΝΤΩΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ ,

κατοίκου

αρ. ο οποίος παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου Αθανασίου Γκουντάρα (Α.Μ. 2096 ΔΣΘ.)

Ο ενάγων με κύρια αγωγή του (αριθμός έκθεσης κατάθεσης 448/2012) και η παρεμπιπτόντως ενάγουσα με παρεμπίπτουσα αγωγή - προσεπίκληση - ανακοίνωση δίκης (αριθμός έκθεσης κατάθεσης 9024/2012) ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης ζητούσαν ό,τι ανέφεραν σ' αυτές. Το Δικαστήριο συνεκδίκασε τις δύο αγωγές και εξέδωσε την υπ' αριθμ. 17525/2012 οριστική απόφασή του, με την οποία δέχθηκε εν μέρει την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 448/5-1-2012 κύρια αγωγή και απέρριψε την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 9024/14-3-2012 παρεμπίπτουσα αγωγή - προσεπίκληση - ανακοίνωση δίκης. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται ο εκκαλών με την υπ' αριθμ. 4970/2012 έφεσή του, ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης και κατά την εκφώνησή της από το σχετικό πινάκιο στη σειρά της, ο πληρεξούσιος δικηγόρος του εκκαλούντος καθώς και ο πληρεξούσιος δικηγόρος του δευτέρου εφεσιβλήτου παραστάθηκαν στο ακροατήριο και

αναφέρθηκαν στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν. Αντίθετα ο πληρεξούσιος δικηγόρος της πρώτης εφεσίβλητης δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αλλά κατέθεσε μονομερή δήλωση του άρθρου 242 του Κ.Πολ.Δικ., όπως νυν ισχύει, και προκατέθεσε προτάσεις.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 80, 88, 89 και 517 ΚΠολΔ συνάγεται ότι, αν ο εναγόμενος προσεπικαλέσει στη δίκη εκείνον κατά του οποίου, σε περίπτωση ήττας του, δικαιούται να αναχθεί και να ζητήσει αποζημίωση για το ποσό που ενδεχομένως θα υποχρεωθεί να καταβάλει στον ενάγοντα, και συγχρόνως ενώσει μαζί με την προσεπίκληση και αγωγή αποζημιώσεως, ο δε προσεπικληθείς και με την παρεμπίπτουσα αγωγή εναγόμενος προσήλθε στη δίκη, αλλά δεν παρενέβη σ' αυτή ούτε επικουρικώς, περιορισθείς μόνο στην απόκρουση της προσεπικλήσεως και την άρνηση της υποχρεώσεως του για αποζημίωση, δεν καθίσταται διάδικος στην κύρια δίκη μεταξύ του ενάγοντος και του εναγομένου, ούτε δημιουργείται ομοδικία αυτού (προσεπικληθέντος) και του προσεπικαλέσαντος

αυτόν εναγομένου. Από αυτά παρέπεται ότι αν γίνει εν μέρει δεκτή η αγωγή και απορριφθεί η προσεπίκληση και η ενωμένη σ` αυτή παρεμπίπτουσα αγωγή αποζημιώσεως, ο ενάγων στην κύρια δίκη ασκώντας έφεση κατά των απορριπτικών διατάξεων της πρωτόδικης αποφάσεως, δεν δικαιούται να την απευθύνει και κατά του προσεπικληθέντος και παρεμπιπτόντως εναχθέντος, διότι ο τελευταίος, εφόσον δεν παρενέβη, δεν κατέστη διάδικος στην κύρια δίκη (βλ. ΑΠ 485/2010 Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ. 2416/2010 ΕλΔνη 2011.850, ΕφΑθ. 6841/2008 ΕΦΑΔ. 2009.597, ΕφΠατρ. 703/2006 Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ). Αλλά ούτε και με την άσκηση της εφέσεως αυτής μεταβιβάζεται στο Εφετείο και η προσεπίκληση και η ενωμένη με αυτή αγωγή αποζημιώσεως, αφού για να συμβεί αυτό, να μεταβιβαστεί δηλαδή η υπόθεση στο Εφετείο και κατά το μέρος αυτό (όσον αφορά δηλαδή την προσεπίκληση και την παρεμπίπτουσα αγωγή) πρέπει να ασκήσει έφεση (επικουρική) και ο ηττημένος προσεπικαλέσας – παρεμπιπτόντως ενάγων της αγωγής αυτής ζητώντας την επανεξέταση της σε περίπτωση που γίνει δεκτή η έφεση του κυρίως ενάγοντος (βλ. ΕφΑθ. 2416/2010 ο.π, ΕφΑθ. 6841/2008, ΕφΑθ. 6841/2008, ΕφΛαρ. 55/2007 Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ). Στην

προκειμένη περίπτωση ο ενάγων και ήδη εκκαλών με την από 5.1.2012 και με αριθ. καταθέσεως 448/3.4.2012 αγωγή του, ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, εξέθετε ότι είναι επαγγελματίας φωτογράφος από το έτος 1988, πρόσφατα δε διαπίστωσε ότι δύο συγκεκριμένες φωτογραφίες του, δηλαδή πνευματικά του έργα, χρησιμοποιήθηκαν από την εναγομένη στα πλαίσια της εμπορικής της δραστηριότητας χωρίς να έχει ληφθεί η εκ του νόμου απαραίτητη έγγραφη συναίνεσή του και χωρίς να του καταβληθεί οποιαδήποτε αμοιβή. Ότι ειδικότερα το πρώτο από τα δύο φωτογραφικά του έργα, που απεικονίζει τον λογοτέχνη-μουσικό ερμηνευτή χρησιμοποιήθηκε πολλαπλώς και ποικιλοτρόπως από την εναγομένη και δη αρχικά ως εξώφυλλο για το CD – βιβλίο που κυκλοφόρησε τον Νοέμβριο του 2008 με τίτλο «

» και ακολούθως, κατά τα αναλυτικά διαλαμβανόμενα στην αγωγή, σε βιβλία και έντυπα δικής της έκδοσης καθώς και στην ηλεκτρονική της ιστοσελίδα, κατόπιν μάλιστα επεξεργασίας της, η οποία συνιστά χωριστή, αυτοτελή προσβολή των πνευματικών του δικαιωμάτων, ενώ το δεύτερο φωτογραφικό του έργο, που απεικονίζει τον άνω λογοτέχνη-μουσικό ερμηνευτή με την ερμηνεύτρια

χρησιμοποιήθηκε μία φορά και δη περιλήφθηκε στο εσωτερικό του άνω εκδοθέντος από την εναγομένη CD – βιβλίου. Ότι με τη χωρίς προηγούμενη άδειά του χρήση των άνω φωτογραφικών του έργων προσεβλήθη το δικαίωμα πνευματικής του ιδιοκτησίας επί των έργων αυτών, με αποτέλεσμα να υποστεί την αναφερόμενη περιουσιακή και μη ζημία. Με βάση το ιστορικό αυτό ζήτησε α) να αναγνωρισθεί το πνευματικό του δικαίωμα επί των άνω φωτογραφιών, β) να υποχρεωθεί η εναγομένη να του καταβάλει το συνολικό ποσό των 21.900 ευρώ, από το οποίο το ποσό των 11.900 ευρώ ως αποζημίωση για την άνευ αδείας χρήση των πνευματικών του έργων και το ποσό των 9.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση, γ) να απαγορευθεί στο εξής η χρησιμοποίηση, παρουσίαση και διάθεση στο κοινό των άνω εικόνων από την εναγομένη, δ) να υποχρεωθεί η εναγομένη να αφαιρέσει από το διαδικτυακό της τόπο κάθε εικόνα πνευματικής του ιδιοκτησίας, και ε) να διαταχθεί η δημοσίευση, με δαπάνες της εναγομένης, του διατακτικού της εκδοθησόμενης απόφασης σε δύο ημερήσιες εφημερίδες πανελλήνιας κυκλοφορίας, καθώς και στο

διαδικτυακό τόπο της. Ακολούθως, η εναγομένη άσκησε κατά του την από 8.3.2012 και με αριθ. καταθέσεως 9624/ . .2012 ανακοίνωση δίκης με προσεπίκληση σε αναγκαστική παρέμβαση και παρεμπίπτουσα αγωγή αποζημίωσης, με την οποία, αφού παρέθετε αυτούσιο το κείμενο της άνω αγωγής, εξέθετε ότι την 25.11.2008 συνήψε με τον προσεπικαλούμενο - παρεμπιπτόντως εναγόμενο σύμβαση, δυνάμει της οποίας ο τελευταίος της παραχώρησε και μεταβίβασε όλες τις εξουσίες του περιουσιακού του δικαιώματος επί του μουσικού έργου με τίτλο « », προκειμένου να προχωρήσει στην έκδοσή του με τη μορφή κασετίνας, όπου εκτός από το ηχητικό μέρος θα υπήρχε και συνοδευτικό βιβλίο. Ότι με ρητό όρο της άνω σύμβασης ο προσεπικαλούμενος - παρεμπιπτόντως εναγόμενος δεσμεύτηκε να εξασφαλίσει με δικά του έξοδα και φροντίδα τις έγγραφες άδειες των δικαιούχων, σε περίπτωση δε που οποιοσδήποτε τρίτος δηλώσει ότι η εν λόγω έκδοση τον προσβάλλει με οποιοδήποτε τρόπο και εγείρει σχετικό δικαστικό αγώνα εις βάρος του εκδότη, ανέλαβε την υποχρέωση να συμμετάσχει στην εγειρόμενη δίκη με δικά του έξοδα προς υποστήριξη του εκδότη και να καταβάλει τελικά σ' αυτόν

οποιοδήποτε ποσό ήθελε επιδικασθεί εις βάρος του. Με βάση το ιστορικό αυτό ανακοίνωσε την ανοιγείσα με την άνω αγωγή δίκη στον Θωμά Κοροβίνη, προσεπικαλώντας αυτόν να παρέμβει στη δίκη, ως έχων έννομο προς τούτο συμφέρον, ζήτησε δε να υποχρεωθεί να της καταβάλει αυτός οποιοδήποτε ποσό υποχρεωθεί να καταβάλει στον κυρίως ενάγοντα. Η (κύρια) αγωγή καθώς και το δικόγραφο της προσεπικλήσεως και η με αυτήν σωρευομένη παρεμπίπτουσα αγωγή συνεκδικάσθηκαν, κατ' άρθρο 246 ΚΠολΔ, ενώπιον του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, ενώπιον του οποίου ο προσεπικαλούμενος - παρεμπιπτόντως εναγόμενος δεν άσκησε πρόσθετη παρέμβαση αλλά απλώς αντέκρουσε την σε βάρος του παρεμπίπτουσα αγωγή. Επ' αυτών (κύριας και παρεμπίπτουσας αγωγών) εκδόθηκε η 17525/2012 οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, δυνάμει της οποίας η κύρια αγωγή έγινε εν μέρει δεκτή και ως ουσία βάσιμη ως προς το παραπάνω αναγνωριστικό της αίτημα και απορρίφθηκε ως αβάσιμη κατ` ουσίαν κατά τα λοιπά, κατόπιν δε αυτού απορρίφθηκε και η παρεμπίπτουσα αγωγή ελλείψει εννόμου συμφέροντος της παρεμπιπτόντως ενάγουσας. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται ο κυρίως ενάγων με την κρινόμενη

έφεση και ζητεί, για τους εκτιθέμενους στο εφετήριο λόγους, να εξαφανισθεί αυτή (εκκαλουμένη) κατά τα προσβαλλόμενα κεφάλαια και στη συνέχεια να γίνει δεκτή στο σύνολό της η αγωγή του. Η έφεση αυτή κατά το μέρος που απευθύνεται εναντίον του προσεπικληθέντος και παρεμπιπτόντως εναχθέντος είναι απαράδεκτη και ως εκ τούτου απορριπτέα, διότι, εφόσον ο εν λόγω προσεπικαλούμενος - παρεμπιπτόντως εναγόμενος δεν άσκησε πρόσθετη παρέμβαση αλλά απλώς αντέκρουσε την σε βάρος του παρεμπίπτουσα αγωγή, δεν κατέστη διάδικος στην κύρια δίκη και συνεπώς ο κυρίως ενάγων δεν νομιμοποιείται, σύμφωνα με όσα προεκτέθηκαν, να απευθύνει την έφεσή του εναντίον του. Κατά συνέπεια η έφεση καθόσον απευθύνεται κατά του δεύτερου των εφεσιβλήτων , πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, λόγω ελλείψεως παθητικής νομιμοποιήσεως, καταδικασθεί δε ο εκκαλών και στα δικαστικά έξοδα του άνω εφεσιβλήτου για τον παρόντα δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας (άρθρα 176 και 183 ΚΠολΔ). Καθόσον αφορά όμως την πρώτη των εφεσιβλήτων, η έφεση έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα (άρθρα 495 επ., 518 παρ. 1 ΚΠολΔ). Συνεπώς πρέπει να γίνει

τυπικά δεκτή ως προς αυτήν και να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, κατά την ίδια διαδικασία (άρθρο 533 παρ. 1 ΚΠολΔ).

Από τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3 και 4 του ν. 2121/1993 "Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα" συνάγεται ότι το έργο, ως πνευματικό δημιούργημα λόγου, τέχνης ή επιστήμης που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή προσιτή στις αισθήσεις, προστατεύεται από την πνευματική ιδιοκτησία, εφόσον ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις της γενικής ρήτρας (άρθρο 2 § 1), δηλαδή εφόσον είναι πρωτότυπο. Η "πρωτοτυπία", η έννοια της οποίας δεν προσδιορίζεται γενικά από το νόμο είναι, κατά τη θεωρία της στατιστικής μοναδικότητας, που επικρατεί στη νομολογία, η κρίση ότι κάτω από παρόμοιες συνθήκες και με τους ίδιους στόχους, κανένας άλλος δημιουργός, κατά λογική πιθανολόγηση, δεν θα ήταν σε θέση να δημιουργήσει έργο όμοιο ή ότι παρουσιάζει μία ατομική ιδιομορφία ή ένα ελάχιστο όριο "δημιουργικού ύφους" έτσι ώστε να ξεχωρίζει και να διαφοροποιείται από τα έργα της καθημερινότητας ή από άλλα παρεμφερή γνωστά έργα εκφράζοντας ταυτόχρονα και κάτι από την μοναδικότητα της προσωπικότητας του δημιουργού.

Στο άρθρο 2 παρ. 1 του παραπάνω νόμου απαριθμούνται εκτενώς, ενδεικτικά, τα πνευματικά δημιουργήματα που, εφόσον είναι πρωτότυπα, θεωρούνται έργα και είναι αντικείμενα της πνευματικής ιδιοκτησίας, με πρώτα τα «γραπτά κείμενα», κυριότερα είδη των οποίων είναι οι επιστημονικές πραγματείες κ.λπ. Στην ενδεικτική απαρίθμηση αναφέρονται επίσης «... τα έργα των εικαστικών τεχνών, στα οποία περιλαμβάνονται ... οι φωτογραφίες ...». Η φωτογραφία, συνεπώς, συνιστά πνευματικό δημιούργημα που, εφόσον είναι πρωτότυπο, θεωρείται «έργο» ο δημιουργός του οποίου αποκτά επ` αυτού πνευματική ιδιοκτησία κατ` άρθρο 1 παρ. 1 Ν 2121/1993. Σκόπιμα δε στο άρθρο αυτό χρησιμοποιείται ο όρος "φωτογραφίες" και όχι "φωτογραφικά έργα", γιατί πρόθεση του νομοθέτη ήταν η προστασία κάθε φωτογραφίας. Επίσης το άρθρο 2 του Ν 2121/1993 είναι σύμφωνο με το άρθρο 6 της Οδηγίας 93/98 της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η διάταξη αυτή δέχεται μεν την προϋπόθεση της "δημιουργίας", αλλά επιβάλλει ως μοναδικό κριτήριο της πρωτοτυπίας να είναι η φωτογραφία "προσωπικό πνευματικό δημιούργημα του δημιουργού της", δηλ. ουσιαστικά να μην είναι αντιγραφή, αποκλείοντας κάθε άλλο αυστηρότερο κριτήριο. Η

πρωτοτυπία εντοπίζεται στην επιλογή ή σκηνοθεσία θεμάτων ή αντικειμένου, την επιλογή του τόπου και χρόνου, την γωνία φωτογράφησης, τον φωτισμό, τη σχέση φωτογραφιζόμενου αντικειμένου με τον περιβάλλοντα χώρο, τις αντιθέσεις χρωμάτων, αλλά και την ενδεχόμενη επεξεργασία της φωτογραφίας (βλ. ΑΠ 1493/2009 Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 152/2005 Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ. 2724/2012 Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ. 2648/2010 Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ. 2211/2010 Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, ο δικαιούχος δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας έχει (α) το αποκλειστικό δικαίωμα οικονομικής εκμετάλλευσης του έργου του στο οποίο περιλαμβάνεται κυρίως η αναπαραγωγή του έργου και η παρουσίασή του στο κοινό (περιουσιακό δικαίωμα) και (β) το αποκλειστικό δικαίωμα προστασίας του προσωπικού του δεσμού με το έργο, το οποίο συνίσταται στην εξουσία του δημιουργού να αποφασίζει για τον τρόπο, χρόνο και τόπο δημοσίευσης του έργου και στην εξουσία να απαιτεί και υποχρεώνει κάθε τρίτο που χρησιμοποιεί το έργο του (ακόμα και αν έχει δώσει άδεια για τη χρήση αυτή) να αναγράφει το όνομά του ως δικαιούχου των πνευματικών δικαιωμάτων επί του έργου (ηθικό δικαίωμα). Αναπαραγωγή ενός

πνευματικού έργου, είναι η ενσωμάτωση του πνευματικού έργου σε σταθερά αντίτυπα καθ' οιονδήποτε τρόπο η οποία το καθιστά προσιτό στις αισθήσεις (βιβλίο, περιοδικό, φιλμ, βάση δεδομένων κ. ά.). Ειδικά, στο περιεχόμενο του ηθικού δικαιώματος του δημιουργού περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων η εξουσία δημοσίευσης του έργου και η εξουσία αναγνώρισης της πατρότητάς. Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 65 § 1 του ν.2121/1993 περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας, ο δικαιούχος δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας δικαιούται σε κάθε περίπτωση προσβολής να αξιώσει την αναγνώριση του δικαιώματός του, την άρση της προσβολής και την παράλειψή της στο μέλλον. Με την προσβολή θα πρέπει να θίγεται το αντικείμενο του προστατευομένου δικαιώματος, δηλαδή το πρωτότυπο "έργο", όπως αυτό εκφράζεται με "ορισμένη μορφή" (άρθρο 2 § 1). Ως προσβολή θεωρείται κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες (ηθικές και περιουσιακές), εφόσον η πράξη αυτή γίνεται χωρίς την άδεια του υποκειμένου της πνευματικής ιδιοκτησίας και δεν συντρέχουν λόγοι άρσεως του παρανόμου (συναίνεση του δημιουργού, συμβατικός περιορισμός και - θεωρητικώς - άμυνα). Το εύρος του περιουσιακού και ηθικού δικαιώματος κρίνεται

με βάση τα άρθρα 3, 4 και 6 ν. 2121/1993. Σημειώνεται ότι η απαρίθμηση των εξουσιών στα άρθρα 3 και 4 του ανωτέρω νόμου είναι ενδεικτική. Η προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας υπάρχει στο ίδιο ακριβώς πεδίο, στο οποίο κινείται η αποκλειστική εκμετάλλευση του έργου, έτσι ώστε το δικαίωμα αναπαραγωγής π.χ. να προσβάλλεται από εκείνον μόνον, ο οποίος αναπαράγει χωρίς άδεια το έργο, το δικαίωμα αποκλειστικής θέσεως σε κυκλοφορία να προσβάλλεται από εκείνον που θέτει το έργο σε κυκλοφορία κ.ο.κ. Η κλασική πάντως μορφή προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας, αλλά και των συγγενικών δικαιωμάτων, είναι η επανάληψη ξένου έργου, είτε πρόκειται για πιστή αναπαραγωγή του, είτε για αναπαραγωγή του με αποκλίσεις και τροποποιήσεις (διασκευή). Η προσβολή απολύτου και αποκλειστικού δικαιώματος συνιστά πράξη παράνομη και, εφόσον γίνεται υπαιτίως, συνιστά αδικοπραξία, διότι συνιστά αφ' εαυτής εναντίωση προς την αποκλειστική εξουσία του δικαιούχου. Δηλαδή, το γεγονός της επεμβάσεως δημιουργεί την παράνομη πράξη, κατά το άρθρο 914 ΑΚ και κατά την ειδική διάταξη του άρθρου 65 του ως άνω νόμου 2121/1993. Ειδικότερα, το τελευταίο άρθρο 65 αποτελεί ειδική διάταξη σε σχέση με το άρθρο 914

ΑΚ, το οποίο εφαρμόζεται μόνον όπου η ειδική διάταξη αφήνει κενά και στο βαθμό που δεν είναι ασυμβίβαστη η ανάλογη εφαρμογή με το νομοθετικό πνεύμα που διέπει τις διατάξεις του ν. 2121/1993. Κατά τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου αυτού, δικαίωμα αποζημιώσεως και χρηματικής ικανοποιήσεως υπέρ του δημιουργού ή του δικαιούχου του συγγενικού δικαιώματος γεννάται μόνον επί υπαιτίου προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων άλλου. Η υπαιτιότητα του υπόχρεου, τα στοιχεία της οποίας ορίζονται από τη διάταξη του άρθρου 330 ΑΚ, κατά την οποία απαιτείται δόλος ή αμέλεια αυτού, δεν απαιτείται μόνο στην περίπτωση που ο δημιουργός ή ο δικαιούχος του συγγενικού δικαιώματος αξιώνει, είτε την καταβολή του ποσού κατά το οποίο ο υπόχρεος έγινε πλουσιότερος από την εκμετάλλευση του έργου ή του αντικειμένου συγγενικού δικαιώματος, χωρίς άδεια του δημιουργού ή του δικαιούχου, είτε την καταβολή του κέρδους, που ο υπόχρεος αποκόμισε από την εκμετάλλευση αυτή. Σε περίπτωση προσβολής με αντιγραφή, διασκευή ή προσαρμογή του έργου, ο δικαιούχος υποχρεούται να επικαλεσθεί και να αποδείξει το γεγονός ότι είναι φορέας του

δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας (ενεργητική νομιμοποίηση), την ταυτότητα ή ουσιαστική ομοιότητα μεταξύ των έργων (πρωτοτύπου και προσβάλλοντος) και την πράξη προσβολής των ηθικών ή περιουσιακών εξουσιών και, εφόσον ζητεί αποζημίωση, την υπαιτιότητα και το μέγεθος της ζημίας. Προς διευκόλυνση της απόδειξης της ζημίας του δικαιούχου και προσδιορισμό της πλήρους αποζημιώσεως, με το εδάφιο β` της παραγράφου 2 του άρθρου 65 του ν. 2121/1993 καθορίζεται ένα ελάχιστο όριο αποζημιώσεως, που είναι το διπλάσιο της αμοιβής, που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης, που έκανε χωρίς την άδεια ο υπόχρεος (βλ. ΑΠ 1493/2009 ο.π., ΕφΑθ. 2724/2012 ο.π.). Τέλος, κατά το άρθρο 281 ΑΚ, η άσκηση του δικαιώματος απαγορεύεται αν υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος. Κατά την έννοια της διατάξεως αυτής καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος υπάρχει όταν από την προηγούμενη συμπεριφορά του δικαιούχου ή την πραγματική κατάσταση που διαμορφώθηκε ή από τις περιστάσεις που μεσολάβησαν, η εκ των υστέρων άσκηση του δικαιώματος έρχεται σε προφανή αντίθεση προς την

ευθύτητα και την εντιμότητα που πρέπει να κρατούν στις συναλλαγές ή προς τα επιβαλλόμενα χρηστά συναλλακτικά ήθη ή προς τον κοινωνικό ή οικονομικό σκοπό του δικαιώματος, έτσι ώστε η ενάσκηση του δικαιώματος αυτού να προσκρούει στις περί δικαίου και ηθικής αντιλήψεις του μέσου κοινωνικού ανθρώπου (βλ. ολ. ΑΠ 33/2005 ΕλΔνη 2005.1033, ΑΠ 373/2010 Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 649/2009 Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ). Μόνη η μακροχρόνια αδράνεια του δικαιούχου και όταν ακόμη δημιούργησε στον οφειλέτη τη πεποίθηση ότι δεν υπάρχει το δικαίωμα ή ότι δεν πρόκειται πλέον να ασκηθεί, δεν αρκεί για να καταστήσει καταχρηστική τη μεταγενέστερη άσκηση αυτού, αλλ' απαιτείται να συντρέχουν επιπρόσθετα ειδικές συνθήκες και περιστάσεις, προερχόμενες κυρίως από την προηγηθείσα συμπεριφορά του δικαιούχου και του οφειλέτη, ενόψει των οποίων και της αδρανείας του δικαιούχου η επακολουθούσα άσκηση του δικαιώματος που τείνει σε ανατροπή της κατάστασης που δημιουργήθηκε υπό τις παραπάνω ειδικές συνθήκες και διατηρήθηκε επί μακρό χρόνο, να εξέρχεται των ορίων που τίθενται με τη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ (βλ. ολ ΑΠ 8/2001 ΕλΔνη 2001.382, ΑΠ 1827/2008 Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ). Στην προκειμένη περίπτωση, από

τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων των διαδίκων, που εξετάστηκαν ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου και περιέχονται στα προσκομιζόμενα ταυτάριθμα με την εκκαλούμενη απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του ιδίου Δικαστηρίου, τις υπ' αριθ. 3672/24.5.2012 και 3673/24.5.2012 ένορκες ενώπιον της συμβολαιογράφου

βεβαιώσεις των μαρτύρων του παρεμπιπτόντως εναγόμενου και , που δόθηκαν ύστερα από προηγούμενη νομότυπη κλήτευση του κυρίως ενάγοντος και της κυρίως εναγομένης - παρεμπιπτόντως ενάγουσας πριν από δύο τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες (βλ. τις υπ' αριθ. 5279ΣΤ/21.5.2012 και 5285ΣΤ/21.5.2012 εκθέσεις επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου), και όλα, γενικά, τα επικαλούμενα και νόμιμα προσκομιζόμενα από τους διαδίκους έγγραφα, τα οποία λαμβάνονται υπόψη είτε προς άμεση απόδειξη, είτε προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, αποδεικνύονται τα εξής: Ο κυρίως ενάγων είναι επαγγελματίας φωτογράφος από το έτος 1988. Από πολλών ετών διατηρούσε προσωπική γνωριμία και φιλία με τον παρεμπιπτόντως εναγόμενο

ο οποίος μέχρι το 2011 που συνταξιοδοτήθηκε υπηρέτησε ως φιλόλογος καθηγητής στη Μέση Εκπαίδευση, ενώ παράλληλα είχε συνεχή δραστηριότητα ως συγγραφέας, μουσικός, στιχουργός και ερμηνευτής, με κέντρο τη όπου και κατοικεί. Στα πλαίσια της γνωριμίας και φιλίας τους αυτής πήγαινε και στην οικία του παρεμπιπτόντως εναγομένου, σε συγκεντρώσεις του τελευταίου με τους φίλους και συνεργάτες του μουσικούς, και τραβούσε φωτογραφίες. Σε μία από αυτές τις συγκεντρώσεις, που πραγματοποιήθηκε τον Χειμώνα του 2001, φωτογράφησε τον άνω καλλιτέχνη με την συνεργάτιδά του τραγουδίστρια-ερμηνεύτρια με την επαγγελματική φωτογραφική μηχανή του ΝΙΚΟΝ. Για τη λήψη τοποθέτησε τη μπροστά από τον και χρησιμοποίησε το φως που έμπαινε από τις δύο μπαλκονόπορτες, το φως της οροφής του σαλονιού, σε συνδυασμό με το κύριο φωτιστικό μέσο του φλας της μηχανής για να προσδώσει ζωντάνια στη στάση. Η σχέση τους αυτή συνεχίσθηκε και τα επόμενα χρόνια. Στις 4.2.2008 συνάντησε τον παρεμπιπτόντως εναγόμενο έξω από το κατάστημα υγειονομικού ενδιαφέροντος με την επωνυμία » επί της οδού στη

Η συνάντησή τους ήταν τυχαία, καθόσον δεν είχε προηγηθεί μεταξύ τους επικοινωνία και ορισμός τόπου και χρόνου συνάντησής τους. Κατά τη συνάντηση αυτή ο κυρίως ενάγων βρήκε την αμφίεση και την όλη παράσταση του παρεμπιπτόντως εναγομένου στο χώρο ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα και προέβη στη λήψη ορισμένων φωτογραφιών με την επαγγελματική του ψηφιακή μηχανή Panasonic, με φακό Leisa, μετά από προηγούμενη συναίνεση του καλλιτέχνη. Μία από αυτές εμφανίζει τον τελευταίο, με επίκεντρο το πρόσωπό του, να κρατά και να καπνίζει ένα τσιγάρο και να φορά ένα καπέλο που φέρει πολλά στοιχεία ανατολίτικου πολιτισμού. Αμέσως μετά τη λήψη των φωτογραφιών αυτών και μετά από αίτημα του παρεμπιπτόντως εναγομένου, ο κυρίως ενάγων μετέβη σε παρακείμενο κατάστημα – φωτογραφείο, με την επωνυμία « », που βρίσκεται στη γωνία των οδών , και προέβη στην πρόχειρη εκτύπωση ορισμένων από αυτές, μεταξύ των οποίων και της προαναφερθείσας, και στη συνέχεια παρέδωσε στον παρεμπιπτόντως εναγόμενο από ένα αντίτυπό τους. Το πρωτότυπο ψηφιακό φωτογραφικό αρχείο παρέμεινε στην κατοχή του και το έχει μόνο αυτός. Από κανένα δε στοιχείο δεν αποδείχθηκε ότι

ο κυρίως ενάγων προέβη στη δωρεά εν συνόλω των άνω φωτογραφιών στον παρεμπιπτόντως εναγόμενο και μάλιστα παρέχοντάς του την άδεια ή συναίνεση για περαιτέρω με οποιοδήποτε τρόπο χρήση τους. Μετά εννέα (9) και πλέον μήνες ο παρεμπιπτόντως εναγόμενος παρέδωσε την προαναφερθείσα φωτογραφία στην κυρίως εναγόμενη ανώνυμη εταιρία, η οποία εκμεταλλεύεται βιβλιοπωλεία στην και τη , ενώ δραστηριοποιείται και στο χώρο των εκδόσεων, προκειμένου να τη χρησιμοποιήσει ως εξώφυλλο σε βιβλίο – CD που θα εξέδιδε με τίτλο « », το οποίο θα περιείχε κείμενα του παρεμπιπτόντως εναγομένου και στίχους από τραγούδια του. Συγκεκριμένα την 24.11.2008 υπογράφηκε μεταξύ της κυρίως εναγομένης και του παρεμπιπτόντως εναγομένου ιδιωτικό συμφωνητικό, βάσει του οποίου ο τελευταίος παρέδωσε στην κυρίως εναγομένη το μουσικό του έργο με τίτλο "

», παραχωρώντας ταυτόχρονα σ' αυτήν και όλες τις εξουσίες επί του περιουσιακού του δικαιώματος επί του άνω έργου, προκειμένου αυτή να το εκδώσει στην ελληνική γλώσσα και να το εμπορεύεται στην Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο. Ως αμοιβή του για την παραπάνω μεταβίβαση των δικαιωμάτων του συμφωνήθηκε να λαμβάνει ποσοστό 15% επί της

χονδρικής τιμής των αντιτύπων του συγκεκριμένου CD που θα έχουν πωληθεί. Ρητά συμφωνήθηκε ακόμη α) ότι σε περίπτωση που ο δημιουργός του έργου επιθυμεί να ενσωματωθούν σ' αυτό και άλλα έργα που προστατεύονται από τις διατάξεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας, όπως φωτογραφίες, αφίσες, εικαστικά έργα κλπ... θα πρέπει να έχει εξασφαλίσει τις έγγραφες άδειες των δικαιούχων με δική του φροντίδα και δαπάνη (όρος 9), και β) ότι σε περίπτωση που οποιοσδήποτε τρίτος δηλώσει ότι η εν λόγω έκδοση τον προσβάλλει με οποιοδήποτε τρόπο και εγείρει σχετικό δικαστικό αγώνα εις βάρος του εκδότη, ο δημιουργός αναλαμβάνει την υποχρέωση να συμμετάσχει στην εγειρόμενη δίκη με δικά του έξοδα προς υποστήριξη του εκδότη. Σε περίπτωση που επιδικασθεί εις βάρος του εκδότη τυχόν αποζημίωση για τους ανωτέρω λόγους ο δημιουργός αναλαμβάνει την υποχρέωση να καταβάλλει στον εκδότη το αντίστοιχο ποσό. Σε εκτέλεση των άνω συμφωνηθέντων η κυρίως εναγομένη εξέδωσε και έθεσε προς πώληση τον Νοέμβριο 2008 το άνω βιβλίο - CD με τίτλο «

», σε 2.000 αντίτυπα, στο εξώφυλλο του οποίου υπήρχε η άνω φωτογραφία του παρεμπιπτόντως εναγομένου , κατάλληλα

επεξεργασμένη, χωρίς όμως η επεξεργασία αυτή να συνιστά παραγωγή έργου διαφόρου από το πρωτότυπο. Πρόκειται για CD με τραγούδια σε στίχους και μουσική του παρεμπιπτόντως εναγομένου, σε ερμηνείες του ιδίου και των

και . Το εν λόγω CD πωλούνταν ως σύνολο μαζί με ένα βιβλίο, στο οποίο υπήρχαν κείμενα του καλλιτέχνη, το βιογραφικό του και άλλες φωτογραφίες καθώς και οι στίχοι των τραγουδιών. Μεταξύ των φωτογραφιών που τέθηκαν στο εσωτερικό του βιβλίου και δη στην ενδέκατη σελίδα είναι και τρεις φωτογραφίες του παρεμπιπτόντως εναγομένου με τους άνω συναδέλφους του ερμηνευτές, στη μία των οποίων και δη αυτήν που βρίσκεται στην άκρη δεξιά απεικονίζεται αυτός με την . Πρόκειται για την προαναφερθείσα φωτογραφία που είχε τραβήξει ο κυρίως ενάγων τον Χειμώνα του 2001 στην οικία του παρεμπιπτόντως εναγομένου. Τέλος στο εσωτερικό του βιβλίου και δη στην τελευταία σελίδα αναφέρεται ότι οι φωτογραφίες ανήκουν στο προσωπικό αρχείο του παρεμπιπτόντως εναγόμενου και ότι η φωτογραφία του εξωφύλλου είναι του κυρίως ενάγοντος. Μετά την έκδοση του άνω βιβλίου – CD και προς διάθεσή του η κυρίως εναγομένη

προέβη στη διαφήμισή του, με καταχωρήσεις του σε διάφορα έντυπα, ώστε να γίνει γνωστό στο ευρύτερο κοινό, κάνοντας χρήση της ίδιας ως άνω φωτογραφίας του εξωφύλλου, την οποία μάλιστα χρησιμοποίησε και για τη διαφήμιση και άλλου βιβλίου του Συγκεκριμένα το Χειμώνα του 2008 κυκλοφόρησε περιοδικό 32 σελίδων (τυπωμένο σέ χαρτί και μορφή εφημερίδας) με τίτλο «οδός βιβλίων» βιβλιοπροτάσεις, όπου παρουσιάζονται προτάσεις από τις εκδόσεις του έτους, τόσο δικές της όσο και άλλων εκδοτικών οίκων. Στο μέσον περίπου της 22ης σελίδας παρουσιάζεται το άνω βιβλίο - CD με τίτλο « », στο εξώφυλλο του οποίου υπάρχει η άνω φωτογραφία του παρεμπιπτόντως εναγομένου. Το Καλοκαίρι του 2009 κυκλοφόρησε αντίστοιχο περιοδικό 44 σελίδων. Στο μέσον περίπου της 15ης σελίδας παρουσιάζονται τρία CD - βιβλία, ένα των οποίων είναι το άνω βιβλίο - CD με τίτλο « », στο εξώφυλλο του οποίου υπάρχει η άνω φωτογραφία του παρεμπιπτόντως εναγομένου. Στα πλαίσια πάντα της εμπορικής της δραστηριότητας κυκλοφόρησε, τον Φεβρουάριο 2011, δεκασέλιδο πολύπτυχο. Πρόκειται για μηνιαίο ενημερωτικό έντυπο εκδηλώσεων, στις σελίδες του οποίου

διαφημίζει τα βιβλία και CD που κυκλοφορεί και εμπορεύεται. Τόσο στο εξώφυλλο του εντύπου αυτού όσο και στο εσωτερικό γίνεται χρήση της άνω φωτογραφίας, η οποία έχει τεθεί στο επάνω δεξιό τμήμα του εξωφύλλου και στο δεξιό κάτω μέρος της δεύτερης εσωτερικής σελίδας, εντός πλαισίου, όπου ανακοινώνεται η παρουσίαση του βιβλίου του παρεμπιπτόντως εναγομένου « », εκδόσεις , για την Παρασκευή 4.2.2011. Πάντα στα πλαίσια της επιχειρηματικής της δράσης και ενόψει της διαφήμισης των έργων που εκδίδει και εμπορεύεται, κυκλοφόρησε έντυπο 24 σελίδων με τίτλο « ». Στο εσωτερικό του εντύπου αυτού και δη στο κάτω δεξιό τμήμα της 16ης σελίδας γίνεται διαφήμιση του βιβλίου – CD με τίτλο « », στο εξώφυλλο του οποίου υπάρχει η άνω φωτογραφία του παρεμπιπτόντως εναγομένου. Πέραν αυτών προέβη σε διαφημιστική καταχώρηση και στο υπ' αριθ. 169 τεύχος του μηνιαίου περιοδικού « » που κυκλοφόρησε τον Απρίλιο 2011. Στη διαφημιστική αυτή καταχώρηση, που καταλαμβάνει μισή σελίδα (29η), διαφημίζονται δύο βιβλία, ένα των οποίων είναι το βιβλίο « » του παρεμπιπτόντως εναγομένου (εκδόσεις ', ενώ παράλληλα ανακοινώνονται τρεις προσεχείς

εκδηλώσεις (παρουσιάσεις βιβλίων) της κυρίως εναγομένης. Στο κάτω αριστερό τμήμα είναι τυπωμένη η ίδια ως άνω φωτογραφία του παρεμπιπτόντως εναγομένου. Το ως άνω περιοδικό εκτός από την έντυπη μορφή του κυκλοφορεί και σε ηλεκτρονική μορφή αρχείου PDF στην ηλεκτρονική διεύθυνση « », στην οποία υπάρχει η ίδια ως άνω φωτογραφία. Τέλος η κυρίως εναγομένη διατηρεί στο διαδίκτυο site και ηλεκτρονικό βιβλιοπωλείο. Πρόκειται για ιστότοπο ( ) της κυρίως εναγομένης, όπου πέραν των πληροφοριών που μπορεί να βρει κανείς, λειτουργεί και ως ηλεκτρονικό βιβλιοπωλείο, μέσω του οποίου μπορούσε να αγοράσει κανείς και το άνω βιβλίο – CD του παρεμπιπτόντως εναγομένου. Για την προώθησή του τέθηκε στη διάθεση του κοινού και η άνω φωτογραφία, η οποία αναρτήθηκε σε ψηφιακή μορφή, με δυνατότητα περαιτέρω αντιγραφής, επεξεργασίας και εκτύπωσής της. Παρά τις ενέργειες αυτές της κυρίως εναγομένης δεν επιτεύχθηκε η διάθεση του συνόλου των αντιτύπων του άνω βιβλίου – CD αλλά του ενός τρίτου περίπου αυτών, ενώ ο παρεμπιπτόντως εναγόμενος έλαβε για τη διάθεση του μέρους αυτού ως πνευματικά δικαιώματα το ποσό των 990 ευρώ. Οι παραπάνω

φωτογραφίες του κυρίως ενάγοντος που περιέχονται στο άνω βιβλίο – CD, η δε πρώτη από αυτές και στα άνω διαφημιστικά τεύχη, καταλόγους, περιοδικά και στην ιστοσελίδα της κυρίως εναγομένης αποτελούν δικό του έργο πνευματικής ιδιοκτησίας, γιατί ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις της γενικής ρήτρας του άρθρου 2 παρ. 1 ν. 2121/1993, δηλαδή είναι πρωτότυπο, καθόσον εκφράστηκε με τη δημιουργική επέμβασή του κατά τη λήψη των φωτογραφιών από συγκεκριμένες οπτικές γωνίες, με δικό του επαγγελματικό εξοπλισμό. Κρίνεται δηλαδή από την επισκόπηση των φωτογραφιών ότι ξεφεύγουν από το χαρακτήρα της κοινής φωτογραφίας και ότι κάτω από τις ίδιες ακριβώς συνθήκες και με τους ίδιους στόχους κανένας άλλος δημιουργός, κατά λογική πιθανολόγηση, δεν θα ήταν σε θέση να δημιουργήσει όμοιο έργο, το οποίο δεν εξαντλείται στην υλική αποτύπωση των εικονιζόμενων, αλλά εκφράζει και δημιουργικό ύφος, έτσι ώστε να ξεχωρίζει και να διαφοροποιείται από τα έργα της καθημερινότητας, εκφράζοντας ταυτόχρονα και κάτι από τη μοναδικότητα της προσωπικότητας του κυρίως ενάγοντος, δηλαδή την αίσθηση, το ταλέντο, την παρατήρηση, τον υπολογισμό και την εμπειρία του στη δημιουργική διαδικασία που επέφερε το

αφετέρου δε σε αποζημίωση για την εφάπαξ χρήση της δεύτερης φωτογραφίας. Από τα προαναφερθέντα δε αποδεικτικά μέσα αποδείχθηκε ότι η αμοιβή που καταβάλλεται για τη χρήση της πρώτης ένδικης φωτογραφίας στο εξώφυλλο του άνω CD – βιβλίου και εν συνεχεία στα άνω διαφημιστικά φυλλάδια κλπ, ανέρχεται στο ποσό των 500 ευρώ, ενώ η αμοιβή που καταβάλλεται για τη χρήση της δεύτερης ένδικης φωτογραφίας στο εσώφυλλο του άνω CD – βιβλίου ανέρχεται στο ποσό των 100 ευρώ. Έτσι, η αποζημίωση για την παράνομη χρήση της πρώτης φωτογραφίας ανέρχεται στο ποσό των (500 χ 2) 1.200 ευρώ και η αποζημίωση για τη χρήση της δεύτερης φωτογραφίας ανέρχεται στο ποσό των (100 χ 2) 300 ευρώ. Επομένως συνολικά δικαιούται για αποζημίωση ο κυρίως ενάγων το ποσό των (1.000 + 200) 1.200 ευρώ. Τέλος, αποδείχθηκε, ότι από την παράνομη και υπαίτια χρησιμοποίηση των επίμαχων φωτογραφιών από την κυρίως εναγομένη, χωρίς τη σχετική άδεια του κυρίως ενάγοντος, προκλήθηκε στον τελευταίο ηθική βλάβη για την οποία πρέπει να του επιδικασθεί χρηματική ικανοποίηση. Ενόψει δε του είδους και της έκτασης της προσβολής, του βαθμού υπαιτιότητας της κυρίως εναγομένης, της κοινωνικής κατάστασης του κυρίως ενάγοντος, της

οικονομικής κατάστασης των μερών και όλων γενικά των περιστάσεων, το δικαστήριο κρίνει ότι η ανάλογη χρηματική ικανοποίηση που δικαιούται ο κυρίως ενάγων είναι το ποσό των 500 ευρώ. Κατ' ακολουθίαν των παραπάνω ο κυρίως ενάγων δικαιούται για τις άνω αιτίες το συνολικό ποσό των (1.200 ευρώ για αποζημίωση + 500 ευρώ για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης) 1.700 ευρώ. Η επικουρικά προβληθείσα πρωτοδίκως από την κυρίως εναγομένη ένσταση ένστασης καταχρηστικής άσκησης του ένδικου δικαιώματος του κυρίως ενάγοντος (άρθρο 281 ΑΚ), πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη, καθόσον η μη εξ αρχής διαμαρτυρία του κυρίως ενάγοντος για την παράνομη χρήση των ένδικων φωτογραφιών του, και υπό την εκδοχή ότι αυτός πληροφορήθηκε αμέσως τη χρήση των άνω φωτογραφιών του, δεν είναι ικανή από μόνη της να στηρίξει την βασιμότητα της εν λόγω ένστασης, καθόσον, όπως προαναφέρθηκε, μόνη η αδράνεια του δικαιούχου για μεγάλο διάστημα και η καλόπιστη πεποίθηση του υπόχρεου ότι δεν υπάρχει το δικαίωμα ή δεν πρόκειται ν` ασκηθεί κατ' αυτού δεν αρκεί να καταστήσει καταχρηστική την άσκηση, αλλά πρέπει να συνοδεύεται και από άλλες προϋποθέσεις, υπό τις οποίες αυτή θα μπορούσε να

κριθεί καταχρηστική. Στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν αποδείχθηκε συμπεριφορά του κυρίως ενάγοντος, η οποία, κατά τις περί δικαίου και ηθικής αντιλήψεις του μέσου κοινωνικού ανθρώπου, να δημιουργήσει ευλόγως την πεποίθηση στην κυρίως εναγομένη ότι αυτός δεν θα ασκήσει τα δικαιώματα που απορρέουν από το επίμαχο πνευματικό του έργο, ούτως ώστε η μεταγενέστερη άσκησή τους να παρίσταται ως καταχρηστική, ιδίως ενόψει του ότι ο κυρίως ενάγων δεν συναίνεσε καθ' οιονδήποτε τρόπο στην περαιτέρω χρήση των άνω φωτογραφιών χωρίς την άδειά του. Μετά απ' αυτά, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο που με την εκκαλούμενη απόφαση δέχθηκε, αντίθετα, και ως ουσία βάσιμη την προβληθείσα από την κυρίως εναγομένη ένσταση καταχρηστικής άσκησης του ένδικου δικαιώματος του κυρίως ενάγοντος και κατόπιν αυτού απέρριψε την αγωγή ως ουσιαστικά αβάσιμη ως προς το καταψηφιστικό της σκέλος, δεν εφάρμοσε ορθά το νόμο και δεν εκτίμησε σωστά τις αποδείξεις. Γι' αυτό και όσα υποστηρίζει ο κυρίως ενάγων με την έφεσή του, παραπονούμενος με τους λόγους αυτής για την απόρριψη της αγωγής του ως προς το καταψηφιστικό της σκέλος, πρέπει να γίνουν δεκτά ως και ουσιαστικά βάσιμα. Κατά συνέπεια πρέπει να

γίνει δεκτή η έφεση και ως ουσία βάσιμη, να εξαφανιστεί η εκκαλούμενη απόφαση κατά ένα μέρος και δη μόνο ως προς τις σχετικές με την κύρια αγωγή διατάξεις της, και, αφού κρατηθεί η άνω υπόθεση στο Δικαστήριο τούτο για ουσιαστική εκδίκασή της (άρθρ. 535 παρ.1 του ΚΠολΔ), πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η κύρια αγωγή και ως ουσία βάσιμη, να αναγνωρισθεί το πνευματικό δικαίωμα του κυρίως ενάγοντος επί της δεύτερης φωτογραφίας, ως προς την οποία και μόνο υφίσταται αμφισβήτηση της πατρότητας του, και να υποχρεωθεί η κυρίως εναγομένη να καταβάλει στον κυρίως ενάγοντα το ποσό των 1.700 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση, καθόσον δεν αποδείχθηκε προγενέστερη όχληση της κυρίως εναγομένης για καταβολή συγκεκριμένης αποζημίωσης. Πέραν αυτών πρέπει να απαγορευθεί στο εξής στην κυρίως εναγομένη η χρησιμοποίηση, παρουσίαση και διάθεση στο κοινό των επίδικων φωτογραφιών και να διαταχθεί η δημοσίευση στον διαδικτυακό τόπο της κυρίως εναγομένης του διατακτικού της απόφασης αυτής, ενώ δεν πρέπει να υποχρεωθεί η κυρίως εναγομένη να αφαιρέσει από το διαδίκτυο κάθε εικόνα πνευματικής ιδιοκτησίας του κυρίως

ενάγοντος, καθόσον αυτή έχει ήδη προβεί στην αφαίρεση αυτή. Συνακόλουθα, αφού γίνεται δεκτή η έφεση ως προς την πρώτη των εφεσιβλήτων, που είναι και η μόνη αντίδικος του εκκαλούντος, πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή του παραβόλου στον καταθέσαντα (άρθρο 495 παρ. 4 εδ. δ' του ΚΠολΔ). Τέλος, η κυρίως εναγομένη πρέπει να καταδικαστεί και σε ένα μέρος των δικαστικών εξόδων του κυρίως ενάγοντος και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας, κατά το νόμιμο σχετικό αίτημα του τελευταίου (άρθρα 178 παρ. 1, 183 και 191 παρ. 2 του ΚΠολΔ), όπως ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ως απαράδεκτη την έφεση ως προς τον δεύτερο των εφεσιβλήτων.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εκκαλούντα στα δικαστικά έξοδα του άνω εφεσιβλήττου, του παρόντος δεύτερου βαθμού δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει σε διακόσια (200,00) ευρώ.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και κατ' ουσίαν την έφεση ως προς την πρώτη των εφεσιβλήτων.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ εν μέρει την εκκαλουμένη 17525/2012 οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου και δη μόνον ως προς

τις σχετικές με την κύρια αγωγή του εκκαλούντος διατάξεις της.

ΚΡΑΤΕΙ και **ΔΙΚΑΖΕΙ** την υπόθεση κατ' ουσίαν.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την με αριθ. καταθέσεως 448/5.1.2012 κύρια αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ το πνευματικό δικαίωμα του κυρίως ενάγοντος επί της δεύτερης επίδικης φωτογραφίας.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την κυρίως εναγομένη να καταβάλει στον κυρίως ενάγοντα το ποσό των χιλίων επτακοσίων (1.700,00) ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την εξόφληση.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΙ στο εξής στην κυρίως εναγομένη τη χρησιμοποίηση, παρουσίαση και διάθεση στο κοινό των επίδικων φωτογραφιών.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ τη δημοσίευση του διατακτικού της παρούσας απόφασης στην ιστοσελίδα της κυρίως εναγομένης.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ να επιστραφεί το καταβληθέν παράβολο των 200,00 ευρώ στον καταθέσαντα.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την κυρίως εναγομένη σε ένα μέρος των δικαστικών εξόδων του κυρίως ενάγοντος και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας, τα οποία

ορίζει στο ποσό των τριακοσίων πενήντα (350,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε, στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στη απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, με την παρουσία και της Γραμματέως, στις 27 Σεπτεμβρίου 2013.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ **Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ**